

molise kuninga issand! se olleks pörase tö kui affak-
 fin teie wadset tunnistama, mis mõne päwa pärast
 arwalikkus tõuseks ja mind ukka sadaks! — Kuningas
 uskus tema sõna ja andis kõik wañad süüd kor-
 raga andeks. Reinowadderi rõem oli otsata et ni
 õlpsal kombel elokitsikust ja waenlaste käest ärra-
 peas. — „Kõrge kuningas, armoline issand!“ üt-
 les Reinowadder: „Sumal sago teile ning teie au-
 wäärt abbikasale üksford tulles ilmas kätte tas-
 soma, mis teie mino waesele siin armo näitate;
 teie eldust mällestades tahhan ello otsani teie wasto
 täanolik olla. Ei olle kuski Ma-ilmas üht ellawad
 looma, kellele ma kallist warrandust ni hä meelega
 sowin kui teile. Sure armo eest, mis mulle praego
 ollete näitanud,ingin teile Kallewi-poea kalli war-
 randuse pärranduseks. Kus warra seisab tahhan
 teile töt möda tunnistada. — Wõtkem siis kuulda
 ja pangem kohta hästi tähhele! Ommiko pool
 Lätti maal on üks suut liwane nöm, keskel nömme
 seisab paks kaddaka põesas, mis rahwas Rarrika
 põesaks kutsub, — piddage nime meeles. Põesa
 liggimail on üks allikas, mis Tõlparro allikaks
 nimetasse; need kohhad on liggistikko. Nimetud
 paika ei lähhe aasta otsal ei mees egga naine;
 surispä-kul ja nahkiir ellawad seal üksi. Senna
 matsin Kallewi-poea warranduse mahha. — Rar-
 rika põesast ja Tõlparro allikast, neid laht nime
 teie ei tohhi unnuštada. Minge abbikasaga seltsis

isse senna, teil ei olle ni uštawaid sullasid kelle
 ooleks asjatalituse wõiksite jätta; parrem on kui
 isse senna lähete, sest warrandus on wägga suur.
 Kui Tõlparro allikast möda sate, siis näte kohhe
 laks lähhara ladwaga männi puud, sedda mis lig-
 gemal kaewo pool seisab pange tähhele, et teie ei
 eks. Minge siis, armoline kuningas, otsekohhe selle
 effimese männi peale, männi põhja pool juurde al,
 pissut ommikut wasto, maggab liwa sees ennemuis-
 tene Kallewi-poea warrandus. Ukkoge seal kae-
 wama; teie leiata effiteks juurde al samblaid, kui
 samblaid nattoke kõrwale lükkate pudub rikkas warra
 kohhe teil silma: paatrid, ristid, wañad taalrid ja
 rublatükkid, kuld presid, sõlled, sõrmused ja muud
 keñad ehte asjad. Nattoke süggawamas augo põh-
 jas seisab wimaks weel Kallewi-poea kuniinglik au-
 kroon, mis Messikay praego kannaks, kui nende
 kurri nõu olleks sigginend. Muid illo-asju ja kallid
 kirowisi mis teie kulla ning õbbeda kõrwas pikkemalt
 weel leiata, ei jõua ma illestunništada; egga tehta
 ka meie päiwil enam nisuggusi asju, ehk kui neid
 tehtaks, keddagi ei olleks, kes osta jõuaks! Kui
 teie, armoline kuningas, kõik sedda kallist warrandust
 oma silma ees näte, siis mõtlete lahfelt mino peale.
 Oh Reinowadder, õiglane rebbane! kelle käppad
 kallist warra sambla siise liwa alla mattis, sago
 siino kassi hästi käima, kus sa ial seisab ehk ligud! —
 mõtleb teie kuniinglik südda.” —